

Aften

Sjefredaktør: Hans Erik Matre

Aften-redaktør: Hilde Haugsgjerd

Nyhetsredaktør: Ola Bernhus

Politisk redaktør: Harald Stanghelle

Redaktører: Kjersti Løken Stavrum, Solveig Jølstad

Adm. direktør: Olav M. Mugaas

Tirsdag 29. mai 2007

Spor som beriker

FREM TIL 26. JUNI kan Oslos innbyggere få med seg en særpreget og viktig utstilling i Internasjonalt kultursenter og museum. Der har Oslo byarkiv laget utstillingen «Spor etter oss» som viser hva slags avtrykk innvandringen har etterlatt seg i Oslo opp gjennom historien. Mye av materialet er hentet fra innvandrersamlingene selv og deres samlinger av bilder og fortellinger.

Det er en vanlig misforståelse at innvandring er et moderne fenomen. Utgivelsen av storverket «Norsk innvandringshistorie» for noen år siden dokumenterte på en overbevisende måte at innvandring har pågått til alle tider. Uten å idyllisere eller bagatellisere de problemer innvandringen har skapt, kan det slås fast at Norge ikke hadde vært «norsk», med de forestillinger vi i dag knytter til dette ordet, uten innvandring gjennom alle slektsledd. Som det fremgår av verket: Ikke på noe tidspunkt gjennom vår historie har landet vært selvforsynt med mennesker.

DEN MODERNE INNVANDRINGEN har inntil nylig vært lite synlig i arkiver og museer. Da prosjektet Oslos multikulturelle arkiver startet opp for tre år siden, var det bare ett sted forskerne fant arkivspor etter de senere års innvandring, og det var på sosialkontoret. I en situasjon hvor 20 prosent av Oslos innbyggere har flerkulturell bakgrunn, sier det seg selv hvor viktig det er å utvide dette nedslagsfeltet.

BÅDE INNVANDRERNE SELV og deres organisasjoner har satt spor som det er viktig å få gjort kjent. Innvandrerne har rett til å ha en fortid som de kan bli seg selv bevisst. Men dette angår også etniske nordmenn. En utstilling som «Spor etter oss» handler i siste instans om å gjøre vår kollektive hukommelse rikere og mer sannferdig. Derfor håper vi at den også – på sin måte – blir et konstruktivt tiltak i integreringsarbeidet.

«En slik utstilling handler i siste instans om å gjøre vår kollektive hukommelse rikere og mer sannferdig»

aften-spørsmålet

Fredag spurte vi: Hva betyr det for Oslo at en mann eier «halve byen»?

Konrad Dahl (62), Arendal

– Jeg ser ingenting negativt i det. Det betyr vel egentlig bare at mannen er svært dyktig.

Catrine Hem (28), Bjølsen

– Så lenge han holder seg unna byens grønne lunger har jeg ingen motforestillinger.

Simon Zimmerman (18), Frogner

– Det er ikke et problem. Det er vel egentlig ganske vanlig at noen slår seg opp i større byer. Bare se på Donald Trump i New York.

Generasjonsskifte. Overlæreren er død. Hvilke skoleledere skal Osloskolen jakte på nå?

Elin Tinderholt er fersk rektor på Ruseløkka. Jobben som moderne skoleleder er blitt en mildt sagt kompleks oppgave. FOTO: ROLF ØHMAN

Rektorjakten

«Vi vandrer med freidig mo-ot, til overlærerens kontor.» Jeg vet ikke om det dårlige rimet fortsatt synges på norske skoler. Uansett handler nidsangen om en ledertype som knapt finnes lenger i norsk skole. Den fjerne, fryktinngytende litt eldre dresskledde mannen, trygt barrikadert på et kontor lengst mulig unna den kende skolehverdagen.

I Osloskolen i dag er det 176 rektorstillinger. Rekordmange av dem blir besatt av nye folk dette halvåret. Et gedigent generasjonsskifte er i gang på rektor-kontorene.

Superman wanted

Selve rektorjobben, eller jobben som moderne skoleleder, har for lengst utviklet seg til en mildt sagt kompleks oppgave. En rektor har ansvar for alt fra det knuste kjellervinduet til budsjetter på flere titalls millioner. Hun har personalansvar for staber på opp til 100 ansatte. Og hun har krystallklare krav om å levere resultater. Resultater i form av læring, utvikling, fornøyde brukere (som elever og foreldre heter nå), fornøyde medarbeidere – og selvsagt – et budsjett som går i null,

Hilde Lundgaard
journalist

KOMMENTAR

hilde.lundgaard@aftenposten.no

uansett hvilke uforutsette behov som har veltet på i løpet av året.

Og i Osloskolen blir resultatene målt i minste detalj, gjennom en flom av prøver, kartlegginger og brukerundersøkelser. Som igjen blir saumfart av stadig mer bevisste foreldre og politikere.

Rektor skal med andre ord være både pedagogisk leder, styre store pengesekker, administrere en stor bedrift inkludert betydelige innkjøp og, som andre toppledere, være tilgjengelig døgnet rundt. Er det egentlig supermann som burde vært etterlyst i de mange annonsene som er ute nå?

Blåruss vs skolemester

Om ikke det er supermann som flakser inn gjennom skoleportene, blir det stadig flere rektorer med en annen ballast enn lang

erfaring bak kateteret. Noen har hevdet at ledelse er en egen profesjon som passer like godt i såpefabrikken som på lærerværelset. I dag er idealet en mellomting: Pedagoger med kompetanse i ledelse. I Oslo kjøres 30 – 50 lærere på lederkurs hvert år, mens 200 skolefolk snart har tatt en master i ledelse spesialutviklet på BI. En egen mentordning skal bidra til å støtte ferske rektorer. Coaching fra næringslivsledere prøves i samarbeid med NHO.

Det virker smart av Oslo kommune å bygge opp sine nye skoleledere fra egne rekker. Også å gi dem faglig tyngde i «blårussfag», som kan få mang en innbarket pedagog til å rynke på nesen. Et lønnsloft som speiler at de faktisk er toppledere, bør også tvinge seg frem. Men i jakten på en ny generasjon skoleledere må aldri det aller viktigste i skolen mistes av syne: Uansett hvor mye bedriftsøkonomi som dyttes inn, handler det om å lede små barn inn i kunnskapens fantastiske verden. Som den ferske rektoren på Ruseløkka, Elin Tinderholt sa det: «Du ser det magiske i at barn lærer». hilde.lundgaard@aftenposten.no